

ZAKON O PREVOZU PUTNIKA U DRUMSKOM SAOBRAĆAJU

("Sl. glasnik RS", br. 68/2015)

2. Licenca za prevoz

Član 15

Domaći i međunarodni prevoz obavlja se na osnovu licence za obavljanje svih ili pojedinih vrsta javnog prevoza u drumskom saobraćaju (u daljem tekstu: *licenca za prevoz*).

Ministarstvo nadležno za poslove saobraćaja (u daljem tekstu: *Ministarstvo*) izdaje licencu za prevoz i izvod licence za prevoz (u daljem tekstu: *izvod licence*) privrednom društvu, drugom pravnom licu ili preduzetniku sa sedištem na teritoriji Republike Srbije.

Licenca za prevoz i izvod licence su neprenosivi.

Ministar propisuje izgled i sadržinu obrasca zahteva za izdavanje licence, izgled i sadržinu licence za prevoz i izvoda licence.

Član 16

Domaći prevoznik dužan je da original licence za prevoz čuva u sedištu.

U autobusu domaćeg prevoznika za vreme obavljanja prevoza mora se nalaziti original izvoda licence.

Domaći prevoznik ne može bilo kojom svojom radnjom koja se odnosi na davanje na korišćenje licence za prevoz ili izvoda licence da omogući drugim pravnim ili fizičkim licima koja ne ispunjavaju uslove propisane ovim zakonom da obavljaju domaći, odnosno međunarodni prevoz.

Član 17

Licenca za prevoz izdaje se za sledeće vrste prevoza:

- 1) međunarodni linijski prevoz putnika;
- 2) domaći linijski prevoz putnika;
- 3) međunarodni vanlinijski prevoz putnika;
- 4) domaći vanlinijski prevoz putnika.

Ministarstvo izdaje izvode licence za sve autobuse koji ispunjavaju uslove utvrđene ovim zakonom, kao i uslove utvrđene propisima kojima se uređuje bezbednost saobraćaja na putevima, a koji su uneti u rešenje o izdavanju licence za prevoz i izvoda licence.

Član 18

Licenca za prevoz izdaje se sa rokom važenja od 10 godina.

Izvod licence važi najduže do isteka roka važenja licence za prevoz.

Član 19

Domaći prevoznik koji ima licencu za domaći vanlinijski prevoz putnika može da obavlja domaći vanlinijski prevoz i domaći poseban linijski prevoz.

Domaći prevoznik koji ima licencu za međunarodni vanlinijski prevoz putnika može da obavlja domaći i međunarodni vanlinijski prevoz i domaći i međunarodni poseban linijski prevoz.

Domaći prevoznik koji ima licencu za domaći linijski prevoz putnika može da obavlja domaći linijski prevoz, domaći vanlinijski prevoz i domaći poseban linijski prevoz.

Domaći prevoznik koji ima licencu za međunarodni linijski prevoz putnika može da obavlja domaći i međunarodni linijski prevoz, domaći i međunarodni vanlinijski prevoz i domaći i međunarodni

poseban linijski prevoz.

Član 20

Licenca za prevoz izdaje se privrednom društvu, drugom pravnom licu ili preduzetniku koji ispunjava uslove u pogledu:

- 1) poslovnog ugleda;
- 2) finansijske sposobnosti;
- 3) profesionalne osposobljenosti;
- 4) voznog parka;
- 5) vozača;
- 6) stvarnog i stabilnog sedišta.

Član 21

Uslov u pogledu poslovnog ugleda ispunjava privredno društvo, drugo pravno lice ili preduzetnik ako:

- 1) licu koje je radno angažovano kao lice odgovorno za prevoz:

(1) nije pravnosnažno izrečena zaštitna mera zabrane obavljanja određenih poslova u privrednom i finansijskom poslovanju,

(2) nije pravnosnažno osuđivano za krivično delo protiv imovine, privrede, bezbednosti javnog saobraćaja, prava po osnovu rada, pravnog saobraćaja, opšte sigurnosti ljudi i imovine i životne sredine,

(3) nije pravnosnažno osuđivano na kaznu zatvora za druga krivična dela,

(4) nije, u poslednje dve godine, bilo tri ili više puta pravnosnažnom presudom privrednog suda, kažnjeno za teži privredni prestup za koji je propisana novčana kazna u iznosu preko 100.000 dinara u oblastima javnog prevoza u drumskom saobraćaju i bezbednosti saobraćaja na putevima;

- 2) privrednom društvu ili drugom pravnom licu:

(1) nije pravnosnažno izrečena zaštitna mera zabrane vršenja delatnosti javnog prevoza u drumskom saobraćaju propisana zakonom kojim se uređuju privredni prestupi,

(2) nije, u poslednje dve godine, bilo tri ili više puta pravnosnažnom presudom privrednog suda, kažnjeno za teži privredni prestup u oblasti javnog prevoza u drumskom saobraćaju i bezbednosti saobraćaja na putevima za koji je propisana novčana kazna preko 750.000 dinara;

- 3) preduzetniku:

(1) nije pravnosnažno izrečena zaštitna mera zabrane vršenja delatnosti javnog prevoza u drumskom saobraćaju propisana zakonom kojim se uređuju prekršaji,

(2) nije, u poslednje dve godine, bilo tri ili više puta pravnosnažnom presudom prekršajnog suda, kažnjeno za teži prekršaj u oblasti javnog prevoza u drumskom saobraćaju i bezbednosti saobraćaja na putevima za koji je propisana novčana kazna preko 300.000 dinara.

Privredno društvo, drugo pravno lice ili preduzetnik ponovo stiče poslovni ugled kada prestanu pravne posledice presude kojom je izrečena zaštitna mera, odnosno kada prestanu pravne posledice presude osuđivanom licu iz stava 1. ovog člana.

Član 22

Uslov u pogledu finansijske sposobnosti ispunjava privredno društvo, drugo pravno lice ili preduzetnik ako raspolaže kapitalom i rezervama u iznosu od:

1) najmanje 9.000 evra za prvi autobus i 5.000 evra za svaki sledeći autobus, u dinarskoj protivvrednosti po srednjem kursu Narodne banke Srbije na dan podnošenja zahteva za izdavanje licence za međunarodni prevoz;

2) najmanje 2.000 evra za prvi autobus i 1.000 evra za svaki sledeći autobus, u dinarskoj protivvrednosti po srednjem kursu Narodne banke Srbije na dan podnošenja zahteva za izdavanje licence za domaći prevoz.

Član 23

Uslov u pogledu profesionalne osposobljenosti ispunjava privredno društvo, drugo pravno lice ili preduzetnik, ako lice odgovorno za prevoz ima sertifikat o profesionalnoj osposobljenosti.

Sertifikat iz stava 1. ovog člana izdaje Ministarstvo licu koje položi ispit o profesionalnoj osposobljenosti.

Uslov za oslobađanje od polaganja ispita o profesionalnoj osposobljenosti ispunjava lice koje:

1) ima stečeno visoko obrazovanje na studijama drugog stepena (master akademske studije, specijalističke akademske studije, specijalističke strukovne studije) ili na osnovnim studijama na fakultetu u trajanju od najmanje četiri godine, a koje su u pogledu prava koja iz njih proizlaze izjednačene sa master akademskim studijama, u oblasti inženjerstva drumskog saobraćaja;

2) ima najmanje pet godina radnog iskustva na poslovima upravljanja prevozom putnika u drumskom saobraćaju i stečeno visoko obrazovanje na studijama drugog stepena (master akademske studije, specijalističke akademske studije, specijalističke strukovne studije) ili na osnovnim studijama na fakultetu u trajanju od najmanje četiri godine, a koje su u pogledu prava koja iz njih proizlaze izjednačene sa master akademskim studijama;

3) ima završenu srednju školu u trogodišnjem, odnosno četvorogodišnjem trajanju za područje rada saobraćaja, mašinstva, odnosno elektrotehnike i najmanje pet godina radnog iskustva na poslovima upravljanja prevozom putnika u drumskom saobraćaju.

Lice iz stava 1. ovog člana može da obavlja poslove upravljanja prevozom kod najviše četiri domaća prevoznika čiji ukupni vozni park čine najviše 50 autobusa.

Član 24

Ispit o profesionalnoj osposobljenosti iz člana 23. stav 2. ovog zakona polaže se pred komisijom koju obrazuje Ministar.

Ministar propisuje program, način i visinu troškova polaganja ispita o profesionalnoj osposobljenosti.

Ministarstvo vodi evidenciju o izdatim sertifikatima o profesionalnoj osposobljenosti iz člana 23. stav 1. ovog zakona.

Ministar propisuje sadržinu i način vođenja evidencije sertifikata o profesionalnoj osposobljenosti, kao i izgled i sadržinu obrasca sertifikata o profesionalnoj osposobljenosti.

Evidencija i obrazac iz stava 4. ovog člana sadrže naročito ime, prezime, mesto i datum rođenja lica koje ima sertifikat o profesionalnoj osposobljenosti kao podatke o ličnosti.

Član 25

Uslov u pogledu voznog parka ispunjava privredno društvo, drugo pravno lice ili preduzetnik, ako u vlasništvu ili u lizingu ima:

1) najmanje jedan registrovan autobus za obavljanje domaćeg vanlinijskog prevoza;

2) najmanje tri registrovana autobusa za obavljanje domaćeg linijskog prevoza;

3) najmanje dva registrovana autobusa za obavljanje međunarodnog vanlinijskog prevoza proizvedena posle 1. oktobra 1993. godine;

4) najmanje tri registrovana autobusa za obavljanje međunarodnog linijskog prevoza proizvedena posle 1. oktobra 1993. godine.

Privredno društvo, drugo pravno lice ili preduzetnik može autobuse uzeti u zakup na period od najmanje šest meseci, ako ispunjava uslove iz stava 1. ovog člana.

Ugovor o zakupu iz stava 2. ovog člana mora biti overen kod organa nadležnog za overu ako je jedna od ugovornih strana fizičko lice.

Član 26

Uslov u pogledu vozača ispunjava privredno društvo, drugo pravno lice ili preduzetnik, ako ima u radnom odnosu broj vozača koji nije manji od broja autobusa unetih u pismeni zahtev za izdavanje licence za domaći i međunarodni linijski prevoz.

Uslov u pogledu vozača ispunjava privredno društvo, drugo pravno lice ili preduzetnik, ako ima u radnom odnosu najmanje jednog vozača za obavljanje domaćeg i međunarodnog vanlinijskog prevoza.

Vozač iz st. 1. i 2. ovog člana mora imati licencu za obavljanje poslova profesionalnog vozača i ne može biti lice kome nisu prestale pravne posledice osude za krivična dela protiv bezbednosti javnog saobraćaja.

U autobusu domaćeg prevoznika za vreme obavljanja prevoza mora se nalaziti ugovor o radu za vozače, odnosno drugi ugovor u skladu sa zakonom kojim se uređuju prava, obaveze i odgovornosti iz radnog odnosa, odnosno po osnovu rada ili overena fotokopija tih ugovora za vozače koji su radno angažovani.

Član 27

Uslov u pogledu stvarnog i stabilnog sedišta ispunjava privredno društvo, drugo pravno lice ili preduzetnik ako ima sedište na teritoriji Republike Srbije.

U sedištu iz stava 1. ovog člana moraju se nalaziti poslovne prostorije u kojima se čuvaju osnovni poslovni dokumenti, posebno računovodstveni dokumenti, dokumenti o ljudskim resursima, dokumenti koji sadrže podatke o vremenu vožnje i vremenu odmora vozača, putni nalozi, putni listovi i drugi dokumenti bitni za obavljanje delatnosti javnog prevoza.

Član 28

Privredno društvo, drugo pravno lice ili preduzetnik za izdavanje licence za prevoz podnosi pismeni zahtev na propisanom obrascu, sa unetim podacima o uslovima za izdavanje licence za prevoz, uz koji prilaže dokaze o ispunjenosti tih uslova (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Podnosiocu zahteva koji ispunjava uslove iz člana 20. ovog zakona Ministarstvo donosi rešenje o izdavanju licence za prevoz i izvoda licence.

Ministarstvo donosi rešenje kojim se odbija zahtev za izdavanje licence za prevoz ako se utvrdi da podnosilac zahteva ne ispunjava uslove iz člana 20. ovog zakona.

Rešenje iz st. 2. i 3. ovog člana je konačno.

Član 29

Prevoznik je dužan da o promeni podataka o uslovima na osnovu kojih je izdata licenca za prevoz u roku od 15 dana od dana nastale promene obavesti Ministarstvo.

Ako se promenom podataka smanjuje pravo na broj izdatih izvoda licence prevoznik je dužan da Ministarstvu vrati izdate izvode licence koji čine razliku između broja izdatih izvoda licence i broja koji odgovara promenjenim podacima.

Prevoznik je dužan da Ministarstvu vrati licencu za prevoz i izvode licence, ako promenjeni podaci menjaju sadržinu izdate licence za prevoz.

U slučaju iz stava 3. ovog člana Ministarstvo donosi rešenje o izdavanju licence za prevoz i izvoda licence kojim se zamenjuje važeće rešenje o izdavanju licence za prevoz i izvoda licence.

Član 30

Prevoznik je dužan da izgublenu, ukradenu ili uništenu licencu za prevoz, odnosno izvod licence oglasi nevažećim u "Službenom glasniku Republike Srbije", u roku od osam dana od dana kada je licenca za prevoz, odnosno izvod licence izgubljen, ukraden ili uništen, kao i da u istom roku pismenim putem obavesti Ministarstvo.

U slučaju iz stava 1. ovog člana, na zahtev prevoznika, Ministarstvo izdaje duplikat licence za prevoz, odnosno izvoda licence posle dostavljanja dokumenta kojim se potvrđuje da je važeća licenca za prevoz, odnosno izvod licence oglašen nevažećim.

Član 31

Licenca za prevoz prestaje da važi:

- 1) istekom roka za koji je izdata;
- 2) na osnovu zahteva nosioca licence;
- 3) oduzimanjem licence;
- 4) prestankom postojanja privrednog društva, drugog pravnog lica ili preduzetnika.

U slučaju iz stava 1. tačka 2) ovog člana Ministarstvo donosi rešenje o prestanku važenja licence za prevoz.

Rešenje iz stava 2. ovog člana je konačno.

Član 32

Zahtev za produženje roka važenja licence za prevoz podnosi se na propisanom obrascu za izdavanje licence najkasnije 90 dana pre isteka roka važenja.

Član 33

Ministarstvo donosi rešenje o oduzimanju licence za prevoz i izvoda licence, ako domaći prevoznik prestane da ispunjava neki od uslova za izdavanje licence za prevoz, propisanih ovim zakonom.

Rešenje iz stava 1. ovog člana je konačno.

Domaći prevoznik dužan je da u roku od osam dana od dana dostavljanja rešenja iz stava 1. ovog člana licencu za prevoz i sve primerke izvoda licence vrati Ministarstvu.

Član 34

Ministarstvo vodi registar izdatih i oduzetih licenci za prevoz i izvoda licence.

Ministar propisuje sadržinu i način vođenja registra iz stava 1. ovog člana.

Član 35

Ministarstvo vrši proveru ispunjenosti uslova za izdavanje licence za prevoz, s tim da period između dve provere ne može biti duži od pet godina.

Ako se u vršenju provere iz stava 1. ovog člana utvrdi da je prevoznik prestao da ispunjava uslov poslovnog ugleda ili profesionalne osposobljenosti iz razloga što lice odgovorno za prevoz ne ispunjava uslove iz člana 21. stav 1. tačka 1) ovog zakona ili uslov iz člana 23. stav 1. ovog zakona može mu se odobriti obavljanje prevoza u skladu sa izdatom licencom za prevoz ako poslove upravljanja prevozom obavlja lice koje ispunjava uslove iz člana 21. stav 1. tačka 1) ovog zakona s tim da u roku od šest meseci dostavi Ministarstvu dokaz o ispunjenosti uslova.

Ako se u vršenju provere iz stava 1. ovog člana utvrdi da je prevoznik prestao da ispunjava uslov poslovnog ugleda ili profesionalne osposobljenosti zbog smrti ili privremene sprečenosti za rad lica odgovornog za prevoz, može mu se odobriti obavljanje prevoza u skladu sa izdatom licencom za prevoz s tim da u roku od devet meseci dostavi Ministarstvu dokaz o ispunjenosti tih uslova.

Ako se u vršenju provere iz stava 1. ovog člana utvrdi da je prevoznik prestao da ispunjava uslov finansijske sposobnosti može mu se odobriti obavljanje prevoza u skladu sa izdatom licencom za prevoz, s tim da Ministarstvo prethodno oceni, na osnovu analize finansijskog plana prevoznika, da će taj uslov biti ispunjen u roku koji ne može biti duži od šest meseci.

Ako se u vršenju provere iz stava 1. ovog člana utvrdi da je prevoznik prestao da ispunjava uslov iz čl. 25, 26. i 27. ovog zakona može mu se odobriti obavljanje prevoza u skladu sa izdatom licencom za prevoz, s tim da u roku od šest meseci dostavi Ministarstvu dokaz o ispunjenosti uslova.

Ako u ostavljenom roku prevoznik ne dostavi dokaze o ispunjenosti uslova za izdavanje licence Ministarstvo donosi rešenje o oduzimanju licence i izvoda licence.

Rešenje iz st. 2, 3, 4. i 5. ovog člana Ministarstvo ne može doneti više od tri puta u periodu od 10 godina.

Rešenje iz st. 2, 3, 4. i 5. ovog člana je konačno.

Član 36

Licenca za prevoz ne izdaje se za obavljanje taksi prevoza i prevoza lica za sopstvene potrebe.

Član 37

Ministarstvo razmenjuje, na principu uzajamnosti, podatke o izdatim licencama za prevoz, obaveštenja o izvršenim prekršajima i preduzetim administrativnim merama, sa organima nadležnim za poslove saobraćaja drugih država.

Ministarstvo, na principu uzajamnosti, ostvaruje saradnju sa organima iz stava 1. ovog člana, s ciljem da se u najvećoj mogućoj meri obezbedi primena propisa kojima se uređuje međunarodni prevoz.

III PRUŽANJE STANIČNIH USLUGA

1. Licenca za pružanje staničnih usluga

Član 38

Delatnost pružanja staničnih usluga obuhvata:

- 1) davanje obaveštenja koja se odnose na vreme polazaka i dolazaka autobusa, cenu prevoza, naziv prevoznika i sl;
- 2) prodaju vozničkih karata i izdavanje drugih prevoznih isprava u vezi sa prevozom;
- 3) ukrcavanje i iskrcavanje putnika;
- 4) smeštaj i čuvanje prtljaga;
- 5) prijem i otpremu autobusa.

Korisnici staničnih usluga su prevoznici i putnici.

Pružalac staničnih usluga može pružati i druge usluge prevoznicima, putnicima i drugim korisnicima.

Član 39

Delatnost pružanja staničnih usluga na autobuskim stanicama može da obavlja privredno društvo, drugo pravno lice ili preduzetnik koji ima licencu za pružanje staničnih usluga (u daljem tekstu: pružalac usluga).

Ministarstvo izdaje licencu za pružanje staničnih usluga.

Licenca za pružanje staničnih usluga je neprenosiva.

Ministar propisuje izgled i sadržinu obrasca licence iz stava 1. ovog člana.

Član 40

Pružalac usluga dužan je da original licence za pružanje staničnih usluga čuva u sedištu.

Pružalac usluga ne može bilo kojom svojom radnjom koja se odnosi na davanje na korišćenje licence za pružanje staničnih usluga da omogući drugim pravnim ili fizičkim licima koja ne ispunjavaju uslove propisane ovim zakonom da obavljaju delatnost pružanja staničnih usluga.

Član 41

Licenca za pružanje staničnih usluga izdaje se sa rokom važenja od pet godina.

Licenca za pružanje staničnih usluga izdaje se privrednom društvu, drugom pravnom licu ili preduzetniku ako ima:

- 1) poslovni ugled;
- 2) sedište na teritoriji Republike Srbije;
- 3) u vlasništvu, autobusku stanicu koja ispunjava uslove propisane ovim zakonom i propisima donetim na osnovu ovog zakona i
- 4) izmirene novčane obaveze prema domaćim prevoznicima na način propisan zakonom kojim se uređuju rokovi izmirenja novčanih obaveza u komercijalnim transakcijama.

Član 42

Uslov u pogledu poslovnog ugleda iz člana 41. stav 2. tačka 1) ispunjava privredno društvo, drugo pravno lice ili preduzetnik ako:

- 1) odgovornom licu u privrednom društvu, drugom pravnom licu, odnosno preduzetniku:
 - (1) nije pravnosnažno izrečena zaštitna mera zabrane obavljanja određenih poslova u privrednom i finansijskom poslovanju,
 - (2) nije pravnosnažno osuđivano za krivično delo protiv imovine, privrede, prava po osnovu rada, pravnog saobraćaja, opšte sigurnosti ljudi i imovine i životne sredine,
 - (3) nije pravnosnažno osuđivano na kaznu zatvora za druga krivična dela,
 - (4) nije, u poslednje dve godine, bilo tri ili više puta pravnosnažnom presudom privrednog suda, kažnjeno za teži privredni prestup za koji je propisana novčana kazna u iznosu preko 100.000 dinara u oblasti pružanja staničnih usluga u drumskom saobraćaju;
 - 2) privrednom društvu ili drugom pravnom licu:
 - (1) nije pravnosnažno izrečena zaštitna mera zabrane vršenja delatnosti pružanja staničnih usluga u drumskom saobraćaju propisana zakonom kojim se uređuju privredni prestupi,
 - (2) nije, u poslednje dve godine, bilo tri ili više puta pravnosnažnom presudom privrednog suda, kažnjeno za teži privredni prestup u oblasti pružanja staničnih usluga u drumskom saobraćaju za koji je propisana novčana kazna preko 750.000 dinara;
 - 3) preduzetniku:
 - (1) nije pravnosnažno izrečena zaštitna mera zabrane vršenja delatnosti pružanja staničnih usluga u drumskom saobraćaju propisana zakonom kojim se uređuju prekršaji,
 - (2) nije, u poslednje dve godine, bilo tri ili više puta pravnosnažnom presudom prekršajnog suda, kažnjeno za teži prekršaj u oblasti pružanja staničnih usluga u drumskom saobraćaju za koji je propisana novčana kazna preko 300.000 dinara.
- Privredno društvo, drugo pravno lice ili preduzetnik ponovo stiče poslovni ugled kada prestanu pravne posledice presude kojom je izrečena zaštitna mera, odnosno kada prestanu pravne posledice presude osuđivanom licu iz stava 1. ovog člana.

Član 43

Privredno društvo, drugo pravno lice ili preduzetnik podnosi zahtev za izdavanje licence za pružanje staničnih usluga uz koji prilaže dokaze o ispunjenosti uslova.

Privrednom društvu, drugom pravnom licu ili preduzetniku koji ispunjava uslove iz člana 41. stav 2. ovog zakona Ministarstvo donosi rešenje o izdavanju licence za pružanje staničnih usluga.

Ministarstvo donosi rešenje kojim se odbija zahtev za licence za pružanje staničnih usluga ako se utvrdi da podnosilac zahteva ne ispunjava uslove iz člana 41. stav 2. ovog zakona.

Rešenje iz st. 2. i 3. ovog člana je konačno.

Član 44

Licenca za pružanje staničnih usluga prestaje da važi:

- 1) istekom roka za koji je izdata;
- 2) na osnovu zahteva nosioca licence;
- 3) prestankom postojanja privrednog društva, drugog pravnog lica ili preduzetnika.

U slučaju iz stava 1. tačka 2) ovog člana Ministarstvo donosi rešenje o prestanku važenja licence za pružanje staničnih usluga.

Rešenje iz stava 2. ovog člana je konačno.

Član 45

Zahtev za produženje roka važenja licence za pružanje staničnih usluga podnosi se najkasnije 90 dana pre isteka roka važenja.

Član 46

Ministarstvo vodi registar izdatih licenci za pružanje staničnih usluga.

Ministar propisuje sadržinu i način vođenja registra iz stava 1. ovog člana.